This is a support to ר' יוחנך, etc.

מסייע ליה לרבי יוחנן כולי

OVERVIEW

The גמרא states that the ברייתא, which rules that during the המשתה שבעת ימי שבעת (as well as during the following אבילות and כלה sleep among the men and women respectively, is a support to יו"ט we practice דברים שבילות שמחת הו"כ we practice עבצנעה פאבילות. Our שמחת הו"כ explains the connection between יו"ט and the שמחת הו"כ by the שמחת הו"כ.

- מועד משוה אותן בכמה מקומות כההיא דתניא בפרק מא דמועד קטן (דף ז,ב ושם) מועד וחתן משוה אותן בכמה מקומות כההיא דתניא in many places, for example like the מו"ק of פרק which states regarding -

חתן שנולד בו נגע נותנין לו ז' ימי המשתה לו ולאיצטליתו ^{2} ולכסותו ימי ימי המשתה שנולד בו נגע נותנין לו ז' ימי המשתה who developed a שבעת ימי המשתה שבעת ימי המשתה, we give him 'time off' not to appear before the בהן all the ימי המשתה the ימי ימי המשתה was on his person, on his [house], or on his garment (the ברייתא continues) -

וכן ברגל נותנין לו כל ימות הרגל:

And similarly regarding יו"ט, we allow him not to appear before the כהן all the days of the מועד. This is an example where the מרא and מרא and החתן and החתן.

SUMMARY

Another example where we equate מועד and החן is regarding the permission not to show the ממחה to the נגעים during these two times of שמחה.

THINKING IT OVER

The comparison here between מועד וחתן is regarding restricting their דברים (by דברים) in a case of אבילות, however in the example תוספות brings they are equated in observing their שמחה (in the face of a נגע but not restricting it.

_

 $^{^2}$ In our גמרא text it reads לו ולכסותו.

³ If the התן were to appear before the כהן during his ז' ימי משתה and the כהן would pronounce him would runn entirely his ממא (or have him secluded) it would ruin entirely his ז' ימי המשתה; 'מר' and the same would be if he would appear during יו"ט.